

ארגון ושונתם לבניך
מפעיל שיעורים פרטיים לילדי ישראל
הניתנים ע"י אברכי כולל
במסגרות חווייתיות תוך מתן תמריצים
המעודדים לשקידה בתורה הקדושה
להצטרפות ובירורים: 02-3733111

טבת תשפ"ו | עלון מס': 266

ושונתם לבניך

בית אברהם משה
ע"ש הרה"ח ר' אברהם משה בר"ר שלמה זצ"ל

הבו שלה, השליחות שלנו!

פרשת שמות

דברת במ

סיפורי אהבת תורה ויראת שמים

בבת אחת הושבה אליו רוחו. הוא חזק קלות, ולאחר ברפת 'שהכל' לגם לאטו מכוס התה שהגשמה לו. הכל הודו להשם ויתברך, על הנס הגדול שארע לנגד עיניהם, כשהחסיד עצמו מוסיף וגודה על הנס שבהצלחת ספינתו...

והנה, לאחר שעה קלה, מצלצל הטלפון בבית החסיד. "אדוני, הסחורה שלך הגיעה. הספינה עוגנת כבר במעגן הסירות!"

"האם אתם בטוחים?" - הקשה החסיד - "הלא קדם אמרתם שהספינה טבעה!"

"נכון, ואנו מצטערים על עגמת הנפש. זו הייתה טעות. דיסאינפורמציה..."

ללא שהות, ולמרות הפצרות הרופאים, קם החסיד ממטתו, ומחר אל רבו האדמו"ר. "רבי רבי, איך ידעת שהספינה שלי לא טבעה?? האם יש לאדמו"ר רוח הקדוש?"

חזק האדמו"ר: "לא בני. אין לי רוח הקדוש! אולם, כששמעתי את הספור, שהתעלפת שוב, ושוב, ושוב - הבנתי. הבנתי שזה טעות.

"משום שהקב"ה אינו מעמיד בני אדם בנסיונות שהם לא מסוגלים להתגבר עליהם. ואם הוא העמיד אותך בנסיון שכזה - לבטח היה נוסף בך את הכחות והיכלת להתמודד עם הידועה הקשה. ואם אינך מסוגל לשמוע את הבשורה, אם נפשוך אינה חזקה דיה כדי לשאת את הגזרה - אות וסימן הוא, שמדבר בטעות מחלטת!"

כשם שניכון הדבר, ב'נסיונות' שהקב"ה מעמיד את האדם ע"י גזרות קשות, כך גם כשמדבר ב'נסיונות' של היצר הרע, האורב ומנסה להפילנו ברשתו. "יצרו של אדם מתגבר עליו בכל יום" אומרת הגמרא בקדושתיו, "ואלמלא הקב"ה עוזרו, אין יכול לו!"

הקב"ה מנסה אותנו בכל רגע ורגע. היצר הרע עומד לפתחנו בכל יום ויום ובכל שעה ושעה.

עלינו לדעת, שבכל נסיון וקושי שהקב"ה מציב בפנינו, יש בנו את הכח להתגבר, ואת היכלת להתמודד - ולנצח!

מספרים על יהודי חסיד, עשיר ורב נכסים. עסקיו המסעפים חבקו עולם. באחד הימים, נודמנה לאותו יהודי עסקת ענק שכמותה לא הייתה לו. העסקה הייתה פרוכה בהשקעה עצומה, של כמעט כל הונו הרב. העשיר קבל את ברפת רבו והעסקה יצאה לדרכו.

במסגרת העסקה, אמרה הייתה להגיע ספינה מיוחדת, ובה סחורה רבה הקשורה לאותה העסקה. כאמור, שוניה של אותה סחורה הייתה כמעט כל הונו שצבר כל השנים. מובן מאלי, שאותו חסיד היה במתח רב במשך ימי הפלגתה של הספינה ארצה.

והנה הגיע היום, שבו - לפי התכנית - הייתה אמורה להגיע הספינה. החסיד התכונן לצאת מביתו לעבר הנמל, להמתין לספינה.

הטלפון שצלצל לפתע בביתו של החסיד, בשור מרות. הספינה, ועליה כל הסחורה היקרה, טבעה במציאות בלב ים - הודיעו לו בצער. השלל כלו, התפזר ונעלם ברחבי הים.

אך שמע זאת החסיד - התעלה במקום!

מהומה החלה בבית החסיד. בני הבית נסו לשוא להחזיר לו את הכרתו. שכנים וכנסו, כונני הצלה נזעקו במהירות.

לבסוף, הצליחו להחיות את נפשו, ולהעירו.

"איפה הספינה" - הוא ממלמל. ומיד מתעלה בשנית.

וכך חזר ונשנה הדבר פעמים רבות נוספות. בחלק מן הפעמים הצרכו להשתמש באמצעי החיאה מיוחדים. המצב נהיה מסכן.

אחד מבני המשפחה תהה בקול, האם יש טעם להעיר אותו, מאחר ובכל פעם שהוא מתעורר הוא מתעלה שוב, והדבר כמובן מזיק לבריאותו.

החלט פה אחד, לסור במהירות לרבו האדמו"ר, ואשר יורה להם יעשו.

והנה הם מגיעים לאדמו"ר ומספרים לו את הספור, והאדמו"ר - לא מתרגש. "בפעם הבאה שהוא מתעורר, תגידו לו מיד כי הספינה כלל לא טבעה, וכי היא בדרך לארץ הקדוש!"

החסידים התפלאו על הדברים, אך מתוך אמונת חכמים קימו את צויו של רבם. ואכן, כשהצליחו להעירו, אמרו לו מיד: "הרב"ה אומר שהספינה בדרך והכל בסדר!"

כז. תפוח אומר:

כתפוח בעצי היער כן דודי בין הננים בצלו חמדתי ושבתי ופריו מתוק לחכי (שיר השירים ב)

במדרש שיר השירים (פ"ב) מובא, שטבע עץ התפוח הוא, שפרותיו מתחילים לפרח בחדש ניסן, ומבשילים לגמרי אחר חמשים יום, בתחלת חודש סיון.

מה הדבר בא למדנו? ובכן, אנו, היהודים, מכירים את התקופה הזו מימי ספירת העמר, אז אנו בעצם מתכוונים לקראת מתן תורה. מאמצע חודש ניסן, ועד לחג השבועות לאחר חמשים יום, בתחלת חודש סיון. וכמו שמבאר בחז"ל, שבשניים אלו אנו מתכוונים בכל יום בקנין נוסף לקראת יום מתן תורה הגדול. כך היה בזמן מתן תורה עצמו, לאחר יציאת

מצרים. ישבנו פלנו בצלו של הבורא, מגנים ועטופים בענני כבודו, והתכוננו לקראת מעמד הנשואין שיחול חמשים יום מאז.

נראה אפוא, כי הקב"ה טבע בתפוח את אותו טבע של המתנה לקראת הבשלתו, כדי שיהיה לנו למשל על הבורא ועל מתן התורה, איך אנו יושבים ומצפים ומתכוננים לקבל את מתנתו.

פעת נבין באופן טוב בהרבה את המלים המרגשות של הפסוק: כתפוח בעצי היער, ממש כמוהו, כן דודי בין הננים, כך הבורא כביכול בין בניו - אנחנו. בצלו חמדתי ושבתי, בצל כפיו המאירות ישבנו והמדנו. ופריו מתוק לחכי, פירות התורה מתוקים כל כך לחכנו, כדבש ונפת צופים.

הנה לנו שירת התפוח, כמשל לשירת הגעגועים שלנו, מאותו זמן נשגב בו חכינו להכנס אל חפת כלולותינו, עם בוראנו מושיענו הגדול והנורא!

מסבת חנכה התקיימה בסניף 'להבין ולהשפיל' בעיר ביתר, במוצאי שבת קודש וחמשה עשר לחנכה.

בתכנית העמוסה היו שירה וזמרה, חידות ותורניות, וכמובן: מיני מתיקה...

בהמשך שמעו התלמידים דברי ברכה ממנהל הסניף הרב רוט שליט"א.

מתלמידי יותר מכולם

פזמון "אלה שנות" אומרים פתרי תורה במים: **חיה אדם להתפלל בתפלות שחיות נחמה וגריות תלמיד**!
חיה אדם לברך החלום, כפי' אנו להתבונן בתולדות!
חיה אדם לקשור בלתיים שות' איתנו אלא תלמי!
חיה אדם לתחם המלאים, לקבץ אדם אלא תורה!
חיה אדם לרשע, חנונים, שיש אדם אלא תפילות!
חיה אדם לזכור חזאים, שיש אדם אלא תפילות, חלום!
חיה אדם לשלוח חתונם, שחיות נחמה אלא תפילות!
חיה אדם להאמה בתורה, שיש אלא תורה תלמי!
חיה אדם להוציא חתונם מפני, שיש אלא תורה!
חיה אדם לכבוד החתונם, אלהיך אלא תורה!
חיה אדם לשלוח בתורה נחמה אלא תורה תפיל!
(מאת התלמיד דוד אוירבך נ"י)

בשמחה תמיד

אדם אצור והז מלכותי, אקנה אלי: "סלח לי, אפתה שניתי" - "כן" אנה ברגל. "אם פקדי, רוכה לעתק גחמט?..."
(התלמיד א. כהן)

הזוכה בהגרלה: ישראל שטרן נ"י, ביתר עילית לקבלת הפרס נא לפנות לרכז הסניף

חידת פרשת שמות

באיזה הקשר מזכר שלג בפרשתנו?

פתרון חידת וישלח

- מי נפטרת בפרשתנו במהלך הלידה? מי עוד נפטרת בתנ"ך בלידה? (בספר שמואל)
 רחל נפטרת בלדת בנימין (בראשית לה יח), בתנ"ך, אשתו של פנחס בן עלי נפטרת בלידה (שמואל א' ד כ).
- סוּתרי הַחִידָה
- ג. שטיינהרץ
  - א. עטרי
  - י. אהרנוב
  - ב.א. קליין
  - שקלאר
  - ש. ליבוביץ
  - ע. וינבר
  - ש. דמארי
  - י. מנוחין
  - א.ל. קורוץ
  - ד. קדוש
  - מ. דדרו
  - מ. יטקוביץ
  - ע. וינבר
  - י. מנוחין
  - א. קליין
  - ש. אלדד
  - ג. פורטנוי
  - ש. ארליכמן
  - י. אלבוים
  - ד. זמורה
  - י. אמסלם

את דבר הנהלת הארגון הביא יו"ר הארגון, שהרחיב לבאר את ענינו של חג החנכה וההדור שבו, וכדברים היוצאים מן הלב אחל וברך את התלמידים, בברכת אליכטיגען חנכה

דברי נעילה השמיע אחראי הסניף המחנך הרב יצחק יעקב גוטליב שליט"א, ששבח בדבריו את התלמידים, והודה ליו"ר הארגון ולמנהל הסניף.

אנקדוטה מעניינת נרשמה מספר ימים לאחר המסבה. במהלך דבריו במסבה, שאל הרב גוטליב את התלמידים חידה מעניינת על חנכה: כיצד יתכן, שאדם יחיד שיש לו רק פתח אחד, יחייב להדליק בכל לילה שמונה נרות (ובסח"כ בכל הלילות: 64 נרות). החידה עוררה סערה תורנית בין התלמידים שהשתתפו במסבה, ואף מחוצה לה. לארגון נודע, על תתי"ם שונים בעיר, ששמעו דבר החידה הגיע לאזניהם ודנו בה רבות.

לאחר מספר ימי חפוש מאמצים, פתר אחד מתלמידי 'ושננתם' את החידה. מדבר בתלמיד ש. בוקשפון נ"י, הלומד במסגרת 'ושננתם לבניך' עם האבד הרב עהרנר'ך. הפתרון עצמו מופיע בספר 'שפת צדיק' להרה"ק מפליץ זיע"א [התשובה מרפכת ליריעה זו והמענינים יוכלו לעין בספר].

מנהל הסניף הרב רוט, שהתפעל מהשגותיו של התלמיד, העניק לו פרס כספי נכבד בזמן הלד התגש ואף החורים התקשרו במיוחד על להודות על מסירותו של הרב רוט.

הרב רוט מעניק את הפרס לתלמיד